BEDA VENERABILIS. HIERONYMUS
2. Viertel 12. Jh. Seite 102v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36488
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

testata est. Cū enī de statu nrō ignoremus. & uita nrā quasi umbra pteriscat. et
futura incerta sint. non nobis expedit ut maiora quā possumus inquiramus. Non
nulli illud in hoc loco significari putant. q̄d omniū qui futuri s̄ & hominum
corpore circūdandi. uā dsuocabulū nouerit. nec possit homo respondere contra
artificē suū. quare ita ut ita factus sit. quanto enī amplius quesierīm. tanto
magis ostendi uanitatē nrām. & uerba supflua. & ñ ex pscientia dī liberum
tolli arbitriū. s̄. causas ante pcedere quare unūquodq; sic factū sit. Quia sunt
multa uerba. multiplicantia uanitatē. quid est amplius homini in multa nu
mero dictū uanitatis eī. & facit eos quasi umbrā. quia q̄s adnuntiabit homini
q̄d sit post illū sub sole. Cū in q̄t ignorat homo de statu suo. & quēcūq; uidet
scire & cernere. non ut se ita uanitas habet. s̄. p speculū & umbrā & imaginē
uidetur. nec futura cognoscat. & in multa loquio ñ effugies peccatū. silentium
ponat ori suo. & credat cū uenisse qui scriptus est. quōm & quantus est. qualis
uenerit non requirens. Bonū est nomen eius super oleū bonū. & dies mortis super die
natiuitatis eius. Considera inquit homo dies tuos breues. & quia cito ex soluta
carne cessabis. fac ubi famā longiorē. ut quōm unguentū nares odore delectat.
sic ad tuū uocabulū cuncta posteritas delectetur. Q̄d pspicue interpretatus est sym
machus dicens. Melius est nomen bonū quā unguentū bene olens. Siquidē mos
est hebreorū unguentū bonū. oleū nuncupare. Q̄d autē ait. & dies mortis super die
natiuitatis eius. ut hoc ostendit. melius esse esse de seclo. & carere tribulatio
nib̄. atq; in certo uite statu. quā ingredientē mundū hec oma sustinere uel
certe quod in morte quales simus notū sit. in excordio ū nascendi quales futuri
simus ignorētur. aut quod natiuitas adligatē corpore libertatē animę morsit
soluat. Melius est ire ad domū luctus quā ad domū conuiuii. in q̄ finis est
omnis hominis. & qui uiuit dabit ad cor suū. Melius est ad exequias funeris.
quā ad domū ire conuiuii. quia ibi conditionis nrē & fragilitatis humane
ex pscentia cadauere cōmonemur. in conuiuii autē lenitas. eā siq̄d timoris ha
bere uidebam̄ amittim̄. Hoiissimū uersū apeuus interpretatus est symmachus.
dicens. & qui uiuit respicit ad mentē. Ex quib̄ adpbat̄. & in eo q̄d superius
cibū & potū uisus est adybare non eū uoluptatē rebus preferre cunctis. Pleriq;
male estimant se ad comparationē auaritię & nimię parcitatis licet breue sit
plus esse si uel ad momentū quis suis operib̄ pfruat̄. Humqua tristicia luctus
festiuitatib̄ conuiuii ptulisse. si bibere & uesci alicuius putasse esse mōtū.
Melior est ira quā risus. quia in merore uultus emendabit̄ cor. risus dissol
uit. uidentē ira corripit & emendat. Irascimur & nobis si quando pecca
uerimus. irascim̄ & alis. Et tristicia quippe uultus melior fit animus. ut inter
pretatus est symmachus. & ideirco uc nunc ridentib̄ quō ipsi lugebunt.